

אפרת מישורי אני אמא שלו

הנה זה בא

הוא נתן מה שתמיד נתן
אבל עכשו הרגל שלו
גדולה וחלקה
כי הוא מוריד שער בליזר.

הוא הומו, אני אמא שלו,
ואני לא ישנה בליקה

מ'ר אהבה

האם הזרה

האם הזרה שכבה בחדר.
הילד הזר בא ונשק אותה.

האם הזרה היתה שתויה.
הילד הזר חזר ממועדון.

האם הזרה שמחה כבואו של הילד.
הילד הזר נגעל מן האם.

האם הזרה חזרה לישן.
הילד הזר הכיר אותה מזמן.

ואני דורשת

הנפש נמַעֲכַת תחת תנועתה
ואף פעם לא נמַלְכַת בְּדַעְתָּהּ
היא אֵינָה יוֹדַעַת
אם היא
נִפְשׁ או מְכוּנִית,
לֵב או גֵב,
דָּג או רֶשֶׁת.

ואני דורשת:
פרוק הנֶשֶׁק!

ואני דורשת:
פזור התינוק!
נתוץ האם המיניקה!
ואני דורשת:
שְׁנֵי מִזְרָנִים!
כֵּר נוצות!
כָּלוֹן נְפוּחַ!

וסָכָה

כן, הם נשואים

כן, הם נשואים כבר שלוש-עשרה שנים.
מה, הם נשואים כבר שלוש-עשרה שנים?

כן, ויש להם ילד מקסים.
מה, יש להם ילד? יש להם ילד מקסים?
כן, והוא רוכב על סוסים.
מה, הוא רוכב על סוסים.

כן, הוא רוכב על סוסים וגר בבית מקסים.
מה, הוא רוכב?
הוא רוכב על סוסים?
הוא רוכב על סוסים וגר בבית מקסים?

יום רביעי, 05 ינואר, 2011

מה נמחק ממה שנכתב ביום ראשון?
נשאר רק התאריך למה שנכתב
נשאר רק התאריך כמה שנכתב.

אני זוכרת שהייתי במצוקה.
נשאר רק התאריך
נשאר רק התאריך
נשאר רק התאריך

כסימן לארץ.